

Jaya Chamaraja Wadiyar, Maharaja of Mysore, do hereby recommend the introduction and consideration of the Mysore Appropriation (No. 2) Bill, 1952, in the Legislative Assembly.

Under sub-rule (2) of Rule 184 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Mysore Legislative Assembly, the Deputy Speaker will also be a member of the Committee and I shall be the Chairman of the Committee.

Recommendation of His Highness for consideration of amendments to Mysore Legislature Salaries Bill, 1952.

Mr. SPEAKER.—The following order has been received from the Maharaja of Mysore recommending that the amendments to the Mysore Legislature Salaries Bill, 1952, be taken into consideration by the Legislative Assembly :

"In pursuance of clause (3) of Article 207 of the Constitution of India, I, Jaya Chamaraja Wadiyar, Maharaja of Mysore, do hereby recommend that the amendments to the Mysore Legislature Salaries Bill, 1952, appended to this Order be taken into consideration by the Legislative Assembly."

These amendments standing in the name of the Law Minister have been circulated to Members.

Result of election to the Special Committee on the Rules of Procedure.

Mr. SPEAKER.—The Chair desires to announce that in connection with the election to the Special Committee on the Rules of Procedure, as the number of candidates is equal to the number of places to be filled up, the following members are declared elected and consequently there will be no election between the hours of 3 P.M. and 5 P.M. today.

Sri M. Linganna,
Sri N. Huchmas'hy Gowda,
Sri T. Mariappa,
Sri V. Venkatappa,
Sri S. M. Lingappa,
Sri M. V. Rama Rao and
Janab J. Mohamed Imam.

MOTION FOR ADJOURNMENT

Arrest and Harassment of Raiyats of Mattedoddi Village.

Sri S. GOPALA GOWDA (Sagar—Hosanagar).—Sir, I had sent in an adjournment motion.

Mr. SPEAKER.—An adjournment motion was sent yesterday by the Hon'ble Member, Sri S. Gopala Gowda. At the time it was taken up yesterday, he was not present. If the Hon'ble Member has got anything to say, he may do so to-day.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK (Molakalmuru).—Is it on the admissibility Sir?

Mr. SPEAKER.—Yes.

*ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡರು.—ನಾನು ನಿನ್ನ ದಿವಸ ಒಂದು ನಿಲುವಳಿ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೆ. ನಾನು ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ನನಗೆ ತಿಳಿದಹಾಗೆ ನಾನು ಕಳುಹಿಸಿದ ತಕ್ಕಂಥ ನಿಲುವಳಿ ಸೂಚನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಈ ನಿಲುವಳಿ ಸೂಚನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿರುವ ವಿಷಯ ಜನತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮತ್ತು ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಜೀವಂತವಾಗಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿಯೂ ಬಹಳ ಉನ್ನತವಾಗಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿಯೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಈಸಭೆ.....

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—We do not know what the adjournment motion itself is about.

Mr. SPEAKER.—The adjournment motion tabled by Sri S. Gopala Gowda reads as follows :

"This House do now stand adjourned to discuss a definite matter of urgent public importance and of recent occurrence to wit, the situation arising out of the arrest and harassment of ryots of Mattedoddi Village, Ramanagaram Taluk, on 6th July 1952 in connection

* Asterisk indicates that the speech has not been revised by the member concerned.

(MR. SPEAKER).

with the granting of lands to one Sri M. Nanjappa."

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡರು.—ವಿಷಯ ರಾಮ ನಗರ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದೊಡ್ಡಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ನಂಜಪ್ಪ ಎಂಬುವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಮಟ್ಟದೊಡ್ಡಿ ಹಳ್ಳಿಯ ರೈತರಿಗೂ ಭೂಮಿಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ವಿವಾದ ನಡೆದು 21 ಜನ ರೈತರನ್ನು ಆರನೆಯ ತಾರೀಖು ಬೈದು ಮಾಡಿ ರಾಮನಗರ ತಾಲ್ಲೂಕು ಪೊಲೀಸರು ಕೈವಾಡದಲ್ಲಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಹಾಗೆ ಆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮಟ್ಟದೊಡ್ಡಿ ರೈತರು ಕಳೆದ 20-22 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸಾಗು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದೂ, ಅದನ್ನು ಈಚೆಗೆ ಫಾರಸ್ ಇರಾಖೆಯಿಂದ ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿಯೆಂದೂ, ಆ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯವರು ಆ ಮಟ್ಟದೊಡ್ಡಿ ಹಳ್ಳಿಯವರು ಕೃಷಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಸುಮಾರು 50 ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ನಂಜಪ್ಪ ಎಂಬುವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದೂ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಈಗ ನೋಡಿದರೆ ನಂಜಪ್ಪನವರು ಆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಆಕ್ರಮ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ರೈತರು ಆ ಭೂಮಿಗೆ ಬರದಂತೆ ಪೊಲೀಸಿಟ್ಟು ತಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರೈತರು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉತ್ತು ಈಗ ಬಿತ್ತನೆ ಕಾಲವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಬಿತ್ತುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವಿವಾದ ಹೀಗೆ ನಂತಿದೆ.

*Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Sir, these are details about the subject matter itself. They might be referred to when the adjournment motion is taken up for discussion after it is formally admitted But now we have to know what the urgency is and also the importance for admissibility of the adjournment motion. That is the point which the Hon'ble Member should stress before the House for its acceptance

Janab J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—Sir, I may be permitted to explain about this matter. The conditions for fulfilling an adjournment motion are three. It must be definite. It must be a matter of urgent public importance; and it must be of recent occurrence. If these conditions are satisfied, then it must be admitted as an adjournment motion. There is no doubt that this is a definite matter because the resolution relates to an incident which has happened in a certain village in the taluk of Ramanagaram and it centres round the grant of land by the Government. The importance of the matter is the increasing tension between two parties which may lead to a breach of the peace. So it is a definite matter.

Secondly with regard to urgency and importance, I understand that the people are harassed by arrest and they are being locked up. This commenced from 6th July 1952, long after the commencement of this session. It took place on the 6th July.

Mr. SPEAKER.—For the first time?

Janab J. MOHAMED IMAM.—That is the date on which most of them were arrested and there was a breach of the peace. It came to our notice a little after that. So it is of recent occurrence.

As regards public importance it is a matter of very great public importance. There are two or three principles involved in this. Firstly, it affects not one raiyat or two raiyats but a large number of them.

Some MEMBERS.—How many?

Janab J. MOHAMED IMAM.—You do not want me to go into the merits and you ask for details.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member may go on briefly.

Janab J. MOHAMED IMAM.—A large number of families have been affected on account of the grant of land to a particular individual. My point is, whether Government can dispossess a large number of families who were in rightful possession of their lands and whether those lands can be given to a particular individual. Secondly, its importance is enhanced on account of other considerations, such as undue influence and undue favour shown to a particular individual. When a large block of land is given to an individual, the prestige of the Government is very intimately concerned and also their future policy. It is the policy we are questioning. The question of policy is very important from the point of view of the public. Whether Government can sanction fifty acres of land to a certain individual in preference to poor families is a very serious matter which has to be considered by all Members of this House and a certain policy must be laid down for future guidance. From that aspect the matter is very important because it affects the common man, it will affect all the raiyats.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—The Hon'ble Member is going into the merits of the case. He must say about the urgency and the importance. As regards policy and other matters he may say later.

Janab J. MOHAMED IMAM.—The importance lies in this: whether Government are justified in adopting this policy of granting a large block of land to an individual. It is a very important policy which has to be thrashed out in this House for future guidance.

Mr. SPEAKER.—The extent of land granted is of public importance?

Janab J. MAHOMED IMAM.—The policy of evicting those persons from lands to favour a certain individual and granting him a large block of land against the established practice of giving five acres to poor people forms a matter of policy, which has to be discussed by this House. That is my humble submission.

Sri H. SIDDAVEERAPPA (Minister for Home Affairs and Agriculture).—Sir, I thought the matter was brought yesterday alone but the member who gave notice of the adjournment motion was not present. Now that he is present I would like to place before you one or two points—the legal aspect—for your kind consideration before I proceed further. It is a matter for doubt whether it can be taken up today in view of rule 42 (a). I leave it to the Chair. The rule is like this:

“The right to move the adjournment of the Assembly for the purpose of discussing a definite matter of urgent public importance shall be subject to the following restrictions, namely:—

- (a) not more than one such motion shall be made at the same sitting.”

Yesterday a motion was made and it was not moved.

Mr. SPEAKER.—I simply said “The Member is not present.” That is what I said yesterday.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Then, I will not press that point. I shall go to the next point. Before I discuss the

urgency or other points that were raised, I feel that, in view of the fact that Janab Mohamed Imam and the other Member who gave notice of this adjournment motion made certain observations, it is necessary, that I will have to explain and disclose some facts concerning the subject matter of this adjournment motion.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—No, Sir, he has to say only whether the adjournment motion is urgent or not, and whether it should be allowed or not. He cannot go into the merits now.

Mr. SPEAKER.—When the Leader of the Opposition has referred to certain facts, the Hon'ble Minister is at liberty to reply to that extent.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು (ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಚಿಕ್ಕಕರ್ ಆಗಿ ಬೇಗರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸ್ವಾಮಿ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ಕಾಣಗಳಿಗಾಗಿ ತಳ್ಳಿಹಾಕತಕ್ಕದ್ದು ಅಥವಾ ಇದನ್ನು ಚರ್ಚೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಈ ಸಭೆಗೆ ದೇಶದ ಆಡಳಿತ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ, ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆಯೋ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಕ್ಕು ಇದೆ. ಆ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದವರು ಇದುವರೆಗೂ ಪ್ರಥಮತಃ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅಭಿಮಾನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. We do not take shelter under any technicalities whatsoever. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಚಿಕ್ಕಕರ್ objection ಒತ್ತಾಯಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ವಿಷಯ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಲಿ, ಅನಂತರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರು ಹೇಳಬೇಕಾದ ವಿಷಯ ಏನಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದಾದ ಮೇಲೆ ನಿಲುವು ಸೂಚನೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೇ, ಬೇಡವೇ ಎಂಬುದು ತಮಗೆ ಸೇರಿರತಕ್ಕ ವಿಷಯ.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—That was why I was just submitting for your kind consideration and also for the consideration of this House certain facts that are relevant to this adjournment motion. I may say that so far as this individual, Sri Nanjappa, is concerned he has been given fifty acres of land in the Achal State Forest as long back as 30th September 1951. In this State Forest which is 641'28 acres in extent, 378 acres of land are rocky and not fit for any cultivation. In the year 1944-45, 108 acres and 24 guntas were given for cultivation for some of the agriculturists in that

(SRI H. SIDDAVEERAPPA).

area including the villagers of Mattedodde under a system of cultivation called Tangya. The object was that they must cultivate the lands there and rear certain trees in that State Forest. Unfortunately what happened was, none of these people who were given lands under a particular set of conditions with a view to raise trees thereon raised any trees at all. As a matter of fact, with a view to get more lands, it was noticed, some of the trees that were there already in existence, were cut off. Then, when seedlings were given from the Nursery, they did not fulfil the terms or conditions under which lands were given to them. That is what the Government experienced for a good number of years. Afterwards, what happened was, the Government were obliged to take action against them. Sir, one other point I would like to bring to the notice of the House is, Government gave only 85 acres and 5 guntas for 'tangya' cultivation but it was found by a survey.....

Sri B. HUTCHE GOWDA (Turuvekere).—To Mattedodde village?

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—To all the villages. There are 2 or 3 villages. By a survey it was found that 176 acres and 19 guntas were being unauthorisedly cultivated by these villagers including the villagers of Mattedodde, which is the subject matter of this adjournment motion. Then, the forest authorities took action and they tried to evict them by putting cases last year. Subsequently, they put applications that these lands may be lent to them for only one year and they were given the lands for only one year, to terminate by the end of March 1952. According to the terms of the grant, lands were given possession to them. Then, the Chief Conservator of Forests wrote to the Government in 1951 that it was not possible to afforest this area in view of the rocky land and other things and in view of the fact that there was pressure for land in that area, he recommended that the whole area may be de-forested and thrown open for cultivation. The Government

accepted the recommendation. The same officer who made that recommendation also recommended that the land to an extent of 50 acres may be given to this individual, namely, Sri Nanjappa, as he happened to be an agricultural student who had studied in the Agricultural School; he is a Diploma holder. Then, the Government considered it on the recommendation of this Officer and this land was given to him. After this land was given to him, he paid the amount he was asked to pay in order to get his ownership of this land. He deposited this amount and 'saguvali' chit was issued to him.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—What is the rate?

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—I have not got the figure readily available. This is how he became the owner of this land. He got the land under 'saguvali chit' duly issued by the Government and he was put in possession of this land after this. He also paid 'kandayam' for the last year, i.e., 1951-52. After this was over, it is rather unfortunate, that some vested interest, some who wanted to create trouble by taking advantage of the circumstance that this individual happened to be a relative of an individual of this House, egged on these poor villagers to kick up trouble there. That is how the trouble started there. Everything was peaceful. But, it was found that when Sri Nanjappa wanted to cultivate the land this year, being egged on by some person, a very important person from Bangalore, some people began to create trouble. They wanted to enter into the land and commit certain offences under the Indian Penal Code such as trespass, etc. At this stage, there was also danger to the life and property of this individual. The Police authorities then had to interfere, not because, as the Leader of the Opposition mentioned, that this individual, Sri Nanjappa, happened to have any relationship with another individual here, but because he was a citizen of the State. He had paid the amount and he had become

the owner of the property. He filed a complaint and Government had to interfere when the possession of his land was threatened by some individuals. Then, a case was launched in Crime No. 65—52-53 under Sections 447 and 506 of the Indian Penal Code against these individuals, and that case is pending in the Court of the Special First Class Magistrate, Ramanagaram, and the case is posted to 24th July 1952. The matter is *sub judice*.

Then, Sir, with regard to the incident that is said to have taken place on the 6th, the Hon'ble Member should have raised it by way of a short notice question and Government would have been too willing and glad to have furnished the information he wanted. He did not do that. He has chosen to come forward with an adjournment motion as late as 14th or 15th for reasons, perhaps, best known to him. I do not wish to say anything on that at this stage. Then what happened was, on 6th July 1952, some individuals calling themselves to be in possession of that property, entered into that land and wanted to create trouble. The Police had to interfere because a complaint had already been lodged. Then a case was registered against them under Section 107, Criminal Procedure Code. They did not choose to give surety and when they did not choose to give surety, it was open to them to enter into jail. That is how the matter ended and the case is pending.

Mr. SPEAKER.—What is the date?

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—It is the 6th. There were so many previous occurrences also; perhaps, the incident on the 6th was the 3rd during the course of the series, all within a course of a fortnight. I may say, on the 6th, after this incident happened, the matter is before the Police and it is under investigation and after the investigation is completed the case will be launched in the proper Court of Law. I may bring to the notice of this House that I had to make this, a little lengthy, survey of the whole incident just to show that it is after all a very ordinary and simple affair between two individuals

in a village and I do not think that it is a subject matter of an adjournment motion as to cause the valuable time of this House being taken. But however, I had to make this statement for the simple reason that certain whispering campaign, may I be pardoned to say so, may be started just to show that this Government has not been functioning in a manner it ought to function as a Responsible Government. I may assure the Hon'ble Members that the Government has, in the case of Sri Nanjappa, interfered in the same way as it ought to interfere in any other case where law and order is threatened or where there is imminent breach of law and order. It is open to these individuals, who call themselves as tenants, as the Leader of the Opposition put it, to have sought their remedy elsewhere. Here, it is because the Government have themselves taken valuable consideration, gave the land to the individual and put him in possession, whoever commits a breach of the peace, it was open to Government to go to the rescue of the individual. I submit, I have made these facts clear, so that the country may judge the *bona fides* of the Government in this matter.

1-30 P.M.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು.—ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾನ್ಯ ಗೃಹಸಚಿವರು ಕೆಲವು ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ವಿವರಗಳು ಈ ಸಭೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮತ್ತಷ್ಟು ವಿವರಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಎದ್ದು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಜನಾಬ್ ಇಮಾಂ ಸಾಹೇಬರು undue influence and undue favour ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆಂಬ ಆರೋಪಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾರಣವೂ ಇದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಆ ವಿವರಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಯಾರೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಇದರ ಸೂಚಕರಾಗಲಿ ಇತರ ಸದಸ್ಯರಾಗಲಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ನಂಜಪ್ಪ ಎನ್ನುವವರು ನನ್ನ ತಮ್ಮ. ಚೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ ತಮ್ಮನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದು ಪಕ್ಷಪಾತ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ, undue influence ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ಸಹಜ. ರಾಜಪ್ರಮುಖರು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದಾಗ, ಈ ಸಭೆ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೇ ಸಭೆ, ಇದು ಸತ್ಯಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಹಾಕಿ ಮುಂದೆ ಬರತಕ್ಕ ಪೀಳಿಗೆಗಳಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕವಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಸಂದೇಶವನ್ನಿತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡೋಣ. ಆ ಜಮೀನು ಕೊಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ನನ್ನ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು).

ತಮ್ಮ ನಾದರೂ ಕೂಡ, ನಾನು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಶಿಫಾರಸನ್ನೂ ಈಗಾಗಲೇ ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಲಿ, ಮಾರ್ಚ್‌ವೆಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಈ ದಿವಸ ನಾನು ಒಂದು ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಅಥವಾ ಒಂದು ಏನೋ ಒಣ ತತ್ವಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾವ ವಿಷಯವೇ ಆಗಲಿ, ನೇಮಕಾತಿ ಅದರ ಒಳಹೊಕ್ಕು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ, ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಟ್ಟವರು ಈಗಿನ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದವರಲ್ಲ. ನಾನು ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಈ ಜಮೀನನ್ನು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗೃಹ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಕೊಡುವಾಗಲೂ ಕೂಡ ಯಾವ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲಿ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದವರಿಗಾಗಲಿ ಈ ಜಮೀನನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಯಾವ ದಿವಸವಾಗಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನಾಗಲಿ ನಾನು ಹೇಳಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಇದನ್ನು ಪ್ರಮಾಣವೆನಿಸುವೆಂದು ನಂಬಬೇಕು. ನಾನು undue influence ಅಥವಾ ಅಭಾರಸುವಾಹಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡಿಸಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಯಾವ ಸದಸ್ಯರೇ ಆಗಲಿ, ಸಾಕಷ್ಟು ರುಜುವಾತು ಬೇಡ, ಯಾರಾದರೂ ಇಬ್ಬರು ಹೇಳಿದರೂ ನಾನು ನನ್ನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿ ಪದವಿ ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ, ಮಂತ್ರಿಗಳ ಪದವಿ ನನ್ನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವಾಗ ಈ ಅಧಿಕಾರಗಳಿಗೆ—offices ಎಂದು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳುತ್ತೇವೋ ಇವಕ್ಕೆ—ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಟ್ಯುತಿ, ರೋಪ ಬಾರದಂತೆ ನಾವು ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಈ ರೀತಿ ಮನಸ್ಸೋರ್ವ ಕೊಡಲಿ ಎಂದು ದೇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವ ಮನಃಷ್ಯ ನಾನು. ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಈ ಜಮೀನನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ಮನಃಷ್ಯ ನನ್ನ ತಮ್ಮನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಕೆಲವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇವರು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಡಿಸಿರಬಹುದು, ದಾರಿತಪ್ಪಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿರಬಹುದು ಎಂದು ಇರುವುದು ಸಹಜ. ಅದುದರಿಂದ ನಾನು ಈ ವಿವರವನ್ನು ಕೊಡುವುದೂ ಸಹಜ.

ಇನ್ನು ರೈತರ ವಿಷಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ನಾನು ಆ ಊರಿನ ಪಕ್ಷದವನು. ಮೆಟ್ಟಿಲೊಡ್ಡಿ ಎಂಬ ಊರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ನನ್ನ ಸಂಬಂಧಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಟಾಂಗ್ರಾ ಪದ್ಧತಿಯ ಮೇಲೆ 20-25 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲಿ ಜಮೀನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಐದು ವರ್ಷ ಅವಧಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ, ಮರಗಳನ್ನು ಏಳಿಸಿ ಕಾಡು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಪುತ್ರ ಕರ್ತವ್ಯ ಅಪರಧಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಯಾರೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಅಲ್ಲದ ಮರಗಳನ್ನೂ ಕಡಿದರು. ಅನಂತರ ಫಾರಿಸ್ ಇರಾಖೆ ಯವರು ರಾಮನಗರ ಟೌನಿನಲ್ಲಿ ಫಾರಿಸ್ ನರ್ಸರಿ ಎಂದು ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಸಸಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸಲಿ, ತನ್ನೂಲಕ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ದಾಗಲಿ ಎಂಬ ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ಹೀಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೆ ರೈತರು ಹೀಗೆ ಹಾಕಿದ ಸಸಿಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕಿ, ಜಮೀನನ್ನು ಈ ರೀತಿ ದುಂಡಾವರ್ತಿಯಿಂದ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಮಾರಲೇಕರಾಗುತ್ತೇವೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕೊಂಡು, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವೆಚ್ಚವೆನಿಸಬಹುದು.

ತಾವು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಫರತ್ಯುಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಕೂಡ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಖಾಟಂಗ್ ಆಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನೇ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರು ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ 'ಈ ಜಮೀನನ್ನು ಕಾಡಿನ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ, ಯಾವ ರೈತರಿಗೂ ಕೊಡಬೇಡಿ, ದನಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗಲಿ, ಫಾರಿಸ್ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ ಬೇಕು' ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ನಾನೂ ಅದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ರೈತರು ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತೋ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪದೆ, ಈ ರೀತಿ ಸಾಗುವಳಿಗೆ 83 ಎಕರೆ ಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ 170 ಎಕರೆವರೆಗೂ ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ಸಾಗುಮಾಡುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಶಿಸ್ತಿನಕ್ರಮ ಒರಗಿಸಲಿ ಅಥವಾ ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಕೇಸು ಹಾಕಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುವ ತಂಟೆಗಾಗಲಿ ನಾನು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಅಕ್ರಮವಾಗುವ ವಳಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ. ನಾನು ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಪಕ್ಷ ಅಥವಾ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷ ವಹಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲವೆಂದು ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ತಮ್ಮನಿಗೆ 50 ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರ. ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ನಾನು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೂ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಮೈಯುಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆ ರೈತರನೇಕರು ಬಂದು, ನೀವು ಬಂದು ಫೈಸಲ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ ನಾನು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಾನು ಹೋದರೆ, ಯಾರು 20-30 ಜನರು ಜಮೀನುಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅವರನ್ನು 'ನೀವು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ, ನನ್ನ ತಮ್ಮನಿಗೆ ಕೊಡಿ, ಬೇರೆ ಜಮೀನನ್ನು ನಿಮಗೆ ಕೊಡಿಸುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ವಾಗ್ದಾನಮಾಡಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರಬಹುದೋ ಏನೋ ಎಂದು ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಾಲಿಡಲಿಲ್ಲ. ಜಮೀನಲ್ಲಿದ್ದೇ ಇರುವವರು ಆ 20-30 ಜನರೇ ಅಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಅನೇಕರು ಹರಿಜರೂ, ಲಂಬಾಣಿಗಳೂ, ಇತರರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಹೋಗಿ 'ನನ್ನ ತಮ್ಮನ ತಂಟೆಗೆ ಹೋಗಬೇಡಿ, ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ 250 ಎಕರೆ ಜಮೀನಿದೆ, ಬೇಕಾದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೊಡಿಸುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಹೇಳಲಿ ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡುಬಿಡುತ್ತಾರೋ ಏನೋ ಎಂಬ ಸಂಕೋಚದಿಂದ ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಇನ್ನೂ 250 ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಯಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಮಾಡುವುದು ಧರ್ಮವಲ್ಲವೆಂದು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಈ ಸುವೇಶ ಈ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿರುವುದು ಮೊನ್ನೆ ಚುನಾವಣೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ—after-effect of election—ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಉಪೇದುವಾರವಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡರು. ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಜನ ನನ್ನ ಕಡೆ ಒಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಜನ ಅವರ ಕಡೆ ಒಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದರು. ಎರಡು ಮೂರು ಹಳ್ಳಿಗಳವರು ಯಾವ ತಂಟೆಗೂ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ಊರಿನವರು ಮಾತ್ರ ಇದನ್ನು ರಾಜಕೀಯ ಕಾರಣಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದೋ ತಿಳಿಯದೆದೋ ಇದಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿ ದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ಈ ಜಮೀನಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ

ಹೇಳಿದೆ. ಈ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಹಿಂದೆ ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಬಹಳ ಜನರು 'ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ಈ ಜಮೀನು ಸೇರಬೇಕು, ಯಾರಿಗೂ ಕೊಡಬೇಡಿ' ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಇದು ನ್ಯಾಯವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಆಗ ಒಂದು legal difficulty ಬಂತು. ಒಂದು ಜಮೀನನ್ನು ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಟೀಟಿಕೊಟ್ಟು ಕಂದಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ಪುನಃ ರ‍್ಯಾಂಡ್ ಅಕ್ಟಿಜಿಷನ್ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಅದನ್ನು ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿ, ಕಂಪೆಂಟ್ ಪ್ರೇಷ್ ಕೊಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇಂಥ ಅಡ್ಡಿ ಇದೆ ಎಂದಮೇಲೆ ನಾನು ಕೆಪ್ಪಗಾಗಬೇಕಾಯಿತು. ಈ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹಿಂದೆಯೇ ರೀತಿ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿತ್ತೋ, ಅಲ್ಲಿನ ದನಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಜಮೀನಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕೆಂದು, ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿತ್ತು.

ಹಾಗೆ ಈ ದಿವಸ ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ಆ ಜಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಯಾರು ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಅದನ್ನು ಸಭಿಕರ ಆಲೋಚನೆಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ನಾನು ಒಂದು ಸತ್ಯಂ ಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಹೊರತಕ್ಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ರಾಜಕೀಯ ರಂಗವೇ ಬೇರೆ ಮತ್ತು ವೈಯಕ್ತಿಕ ರಂಗವೇ ಬೇರೆ. ನಾವುಗಳಾರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ರಾಜಕೀಯ ಬಣ್ಣ ಕಟ್ಟಿದರೆ ಈ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಒಂದೆ ಸತ್ಯಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವುದಾದರೆ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ನಾನು ತಮಗೇ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

ಈ undue favour ಮತ್ತು undue influence ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮೊದಲೇ ಇದನ್ನು ಆಲೋಚನೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಬಂದಿತ್ತು, ನನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೈಕಟ್ಟಿಕಾಕದೆ ಹಾಗೆ ಆದಿತಿ ಎಂಬ ಧರ್ಮಸೂಕ್ತವನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದೆ. ನನ್ನ ತಮ್ಮನಾದ ನಂಜಪ್ಪನವರೂ ಮತ್ತು ನಾನೂ ಈ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವೆಂಬ ಅಂಶ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ, ಸರ್ಕಾರ ಭವನಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ, ಅವರನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ—ಮಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೆಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಕೂಡ 'ಇವರು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ತಮ್ಮನವರು, ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇರುವುದರಿಂದ ನಾವು ಯಾವ ರೀತಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದರೆ ಏನು ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೋ' ಎಂಬ ಒಂದು ಆಳುಕು ಉಂಟಾಗಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ನನ್ನ ತಮ್ಮನನ್ನು ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಅನುಮತಿಸಿದರೆ ಆತನನ್ನೇ ಬೇರೆ ವಾಸ ಮಾಡುವಂತೆ ಏರ್ಪಡಿಸುವುದಾದರೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಆತನು ನನ್ನ ತಮ್ಮನೇ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ದೇವರು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡತಕ್ಕದ್ದೇ ಎನಿಸಿ

ಅದು ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾನು undue influence ಮತ್ತು undue favour ಎಂಬ ಶಂಕೆ ಸಹ ಬೀಳದ ಹಾಗೆ ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಮನುಷ್ಯನ ಕೈಲಿ ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಇದು ವರೆಗಾಗಲೇ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇಷ್ಟನ್ನು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ—ಇನ್ನು ಆ ಜಮೀನಿನ ಬಗ್ಗೆ, ನನ್ನ ತಮ್ಮನೇ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ಮತ್ತೊಬ್ಬರೇ ಆಗಲಿ, ಯಾರಿಗೂ favour ತೋರಿಸಿಕೊಡದೆಂದು ನಾನಾಗಲೇ ಎಂದು ಮಂತ್ರಿ ಪದವಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಿದನೋ ಅಂದೇ ಪ್ರಮಾಣ ವಚನವನ್ನೂ ಕೂಡ ಸ್ವೀಕಾರಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಹಾಗೆ ನಾನು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಮಾಣ ವಚನಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುಬಿದ್ದು ನಡೆಯತಕ್ಕದ್ದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಾದರೂ ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಿಡೋಣವೆಂದರೆ ಒಂದು ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ, ನನ್ನ ತಮ್ಮನಿಗೆ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿ, ಅನ್ಯಾಯವನ್ನೂ ಮಾಡಬಾರದು, ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು "ಆಕ್ರಮವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದು ಬೊಬ್ಬೆಯಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಳುಕಲೂ ಬಾರದು. ಯಾವ ರೀತಿ ನ್ಯಾಯ ಇದೆಯೋ, ಯಾವ ರೀತಿ ಶಾಸನವಿದೆಯೋ, ಆ ರೀತಿ ಮಾಡೋಣ.

ನಾನು ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ತಮ್ಮನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ 4-5 ತಿಂಗಳಿಂದ ಕೂಡ, ಆತನು ನನ್ನ ಮನೆಗೂ ಸಹ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆತನು "ನೀವು ನಿಮಗೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ನಮಗೆ ಏನೇ ಕಷ್ಟಗಳಾದರೂ ಆಗಲಿ" ಎಂಬ ಮನಸ್ಸಿದ್ದರೆ ಅದು ನ್ಯಾಯದ ದೃಷ್ಟಿ ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಚುಚ್ಚುವಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇತ್ತ ಕಡೆ ಆ ಹಳ್ಳಿಯವರು "ನಾನು ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕು, ಎಲ್ಲಾ ನಡೆದುಹೋಗುತ್ತದೆ" ಎಂಬ ಭಾವವೆಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಶಃ ನನ್ನ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತು ನೃದ್ಧಿಸಿದವರು ಇದನ್ನು ರಾಜಕೀಯ ಕಾರಣಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬಾರದಾಗಿತ್ತೆಂದು ಅವರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಆಗಲೇ ಇದು ಸುಗಮವಾಗಿ ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆ 50 ಎಕರೆಗಳನ್ನು ಈತನಾದರೂ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅಥವಾ ಎಲ್ಲರೂ ಅದನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಚುನಾವಣೆಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ತರಹ ಪ್ರಚಾರ ನಡೆಸುವುದು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಏನೇನು ಅಪಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದರು ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನೀಗ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಅದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಈಗ ಸಭೆಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಇದರಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯವಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಲು ಈ ಸಭೆಯವರಿಗೇ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯವಿದೆಯೇ, ಧರ್ಮವಿದೆಯೇ, ಮತ್ತು ಯಾವುದು ಸತ್ಯಂಪ್ರದಾಯ ಎಂಬ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಭೆಯವರೇ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಲಿ. ಈ ಸಭೆಯವರು ಹಾಗೆ ಯಾವ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೋ ಆ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರಲು ಸದಾಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

I do not want to treat this question as my personal question or even as a party question. Even the Members of

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು)

my party are free to express any opinion disregarding the fact for the time being that I am their party leader.

Sri B. NARAYANASWAMY (Mysore City South).—On a point of order, Sir.

Mr. SPEAKER.—He is at the close of his speech. The Hon'ble Member may permit him to complete his speech in one or two more sentences.

Sri B. NARAYANASWAMY.—He has sufficiently said. With your kind permission, I may be permitted to raise the point of order.

ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಎತ್ತುವ ಕ್ರಿಯಾಲೇಪವೇ ನೆಂದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಗೃಹಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ತನಿಖೆ ಮಾಡಲು ಒಂದು ಸ್ಪೆಷಲ್ ಕೋರ್ಟನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿ, ಆ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆಗಲೇ ಈ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಈಗ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಸಭಾಕಾರ್ಯ ಕಲಾಪಗಳ ರೂಲ್ 42 ಕ್ಕಾಜ್ (ಎಫ್) ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ರತ್ನ ನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ, ಈ ಅವಸರದ ಠರಾವನ್ನು ಚರ್ಚೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇದನ್ನು ತಳ್ಳಿಹಾಕಬೇಕಾಗಿರುತ್ತೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗಾಗಲೇ ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಗೃಹ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಏನೇನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎದುರು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಗೌಡರು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಇನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸದೆ ಇದನ್ನು ತಳ್ಳಿಹಾಕಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರವರು ಅಷ್ಟು ಕೊಡಿಸಿದ ಹಾಗೆ, ನಾನಾಗಲೇ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೆ. ಈಗ ನಾನು ಎದುರುಪಕ್ಕದ ನಾಯಕರಿಗೂ ಮತ್ತು ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೂ ಈ ಭರವಸೆಗಳನ್ನು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಒಂದನೆಯ ಭರವಸೆಯೇನೆಂದರೆ, ಈ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಎಂದಿನವರೆಗೆ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೋ, ಅಂದಿನವರೆಗೂ, ನಾವು ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣವಚನವನ್ನು ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದೇವೋ, ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಯಾರಿಗೂ ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಫೇವರಿಟಿಸಂ ಅಥವಾ ಒಂದು ill will ತೋರಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಎಂದರೆ "I will do justice in all manner to all people" ಎಂಬುದಾಗಿ ಏನೊಂದು ಪ್ರಮಾಣವಚನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದೇವೋ ಅದಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ, ನಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ಹಾಗೆ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುಬಿದ್ದು ನಡೆಯುವಂಥ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನಮಗಿಲ್ಲ ಕೊಡಲೆಂದು ನಾನು ದೇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನಾದವನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಪ್ಪು ಮಾಡುವುದು ಸಹಜ. ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ಇದ್ದರೂ, ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪುಗಳು ಉಂಟಾದರೆ ತಾವುಗಳು ಅಂಥಾದ್ದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸದಾ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ.

ಆದರೆ ಹೀಗೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ರಾಜಕೀಯ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತರುವುದೂ, ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಈ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕಂಥಾದ್ದೂ ನ್ಯಾಯವೇ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಈ ದಿವಸ ನಾನು ತಮಗೊಂದು ಪಾಠ ಹೇಳಬೇಕಾದದ್ದು ಅನಾವಶ್ಯಕ. ಇನ್ನು ಮೂರನೆಯ ಭರವಸೆಯೇನೆಂದರೆ, ಈ ಸಂಬಂಧವಾದ ಎಲ್ಲ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನೂ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ತೋರಿಸಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಈ ಮೂರನೇ ಭರವಸೆಯನ್ನು ನಾನೇಗ ತಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಆ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಅನ್ಯಾಯವಿದೆಯೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಯಾವ ಸದಸ್ಯರಾದರೂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತರೆ ಅವಕಾಶ ಒದಗಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಭರವಸೆ, ಈ ಸಭೆಗೆ ಈ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲಕ್ಕೆ, ಈ ಸಭೆಯ ಘನಕೆ ಗೌರವಗಳಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಚ್ಯುತಿ ಈ ವಿಷಯದಿಂದ ಬರಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿ ಆ ಮೂಲಕ ಸಭೆಯ ಗೌರವ ಸದಸ್ಯರ ಗೌರವ, ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ಗೌರವ ಕಾಪಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಉದಾತ್ತ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡರು.—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ನಾನು ನನ್ನ ಎಲುವಳಿ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಗೃಹಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಾ ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಾಡು ಬೆಳೆಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು, ಅವರು ಕಾಡು ಬೆಳೆಸಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕಾಡು ಬೆಳೆಸುವುದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು.....

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು.—ಒಂದು ಭಾಗ ಅಂದರೆ 600 ಎಕರೆಗಳಲ್ಲಿ 300 ಎಕರೆ ಹೀಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡರು.—ಅದರಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 649.28 ಎಕರೆಗಳಿವೆ. ಆ ಪೈಕಿ 378 ಎಕರೆಗಳು ಕಲ್ಲುಬಂಡೆ ಪ್ರದೇಶ.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—I think, Sir, this matter is *sub judice*. Therefore these details would affect the future proceedings of the Court. But I personally do not think that this particular matter is *sub judice*. Unless the Court has taken cognisance of the matter, it cannot be *sub judice*. Any way if the Minister can show to us by any means that the Court has already taken cognisance.....

Mr. SPEAKER.—I think the Minister has stated that the date of hearing is given.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Under Sections 427 and 526, unless charge-sheets are placed, the Court will

not take cognisance. I would like to know if there is any other order and I wish the Minister would say it.

Janab J. MOHAMED IMAM.—I wanted to suggest at that time that because the Minister wanted to speak on the merits and wanted to give details by making a statement, it would be desirable to hear what the mover had to say. Since the Minister has already made a statement on that point, perhaps the mover will take the opportunity of confirming it or not.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—At this stage, I would like to bring to the notice of the House that the matter is *sub judice*. Two cases have been registered by the Police in Crime No. 65 of 52-53, Ramanagaram, which is already in the First Class Magistrate's Court and the hearing is on 26th June 1952, *i.e.*, 515 of 52-53. In respect of the other case referred to in the adjournment motion, that certain things happened on that particular day, I may be permitted to say that a case has been registered in Crime No. 86 of 52 under Section 107 of the Criminal Procedure Code. Preliminary order was passed under Section 112.

Mr. SPEAKER.—What is the date of that order?

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—The preliminary order was passed.....I have not got that particular date. But it is prior to 14th July 1952. Before the tabling of this adjournment motion, the preliminary order was already passed and served on the individuals and the case is pending before the Magistrate.

Mr. SPEAKER.—I have adopted a very unusual procedure while allowing the Hon'ble Member to go into the facts of the case, for the simple reason that this particular adjournment motion has had a special significance as has been explained by the Leader of the House. We have heard the statements made both by the Hon'ble Minister and the Leader of the Opposition and also the mover of the adjournment motion. Without going into this question in greater detail, it is to be said that the matter is not urgent within the meaning of the rules. Further, it is doubtful

whether it is of sufficient public importance as to upset the appointed course of business to-day. In view of the detailed statement made by the Hon'ble Ministers, that is the Home Minister and the Leader of the House, I expect the mover is satisfied. Further, no purpose will be served by a debate. In fact, under the rules, the motion is not admissible. But I permitted the Hon'ble Minister to make a statement to satisfy the mover of the Motion. Under the circumstances, this adjournment motion need not be taken up for discussion.

Sri S. GOPALA GOWDA.—I am not satisfied, Sir.....

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member is not required to make any statement after the ruling.

The Mysore Town Areas Bill, 1952.

Motion to Consider.

Mr. SPEAKER.—Discussion on the motion to consider the Mysore Town Areas Bill will be resumed.

Sri N. HUTCHAMASTHYGOWDA (Huliyurdurga).—Sir, I move the following amendment:

“That the Mysore Town Areas Bill, 1952, be circulated for eliciting public opinion before the end of September, 1952.”

Mr. SPEAKER.—Amendment moved:

“That the Mysore Town Areas Bill, 1952, be circulated for eliciting public opinion before the end of September, 1952.”

This was the suggestion made yesterday by Sri Pattabhiraman and Sri B. Hutche Gowda. The House, I presume, has no objection to this amendment being passed.

The question is:

“That the Mysore Town Areas Bill, 1952, be circulated for eliciting public opinion before the end of September, 1952.”

The motion was adopted.